

*Spørgsmål 38:**Ad svaret på spørgsmål 10*

Hvor lang er politiets og anklagemyndighedens sagsbehandlingstid typisk i voldssager?

Svar:

Der foreligger ikke nyere landsdækkende undersøgelser vedrørende politiets og anklagemyndighedens sagsbehandlingstid i voldssager.

En undersøgelse fra 1979/1980 viste at for 158 indsatte i Statsfængslet i Kragsskovhede, dømt for vold eller røveri, var det gennemsnitlige tidsrum fra gerning til dom 6 måneder og 18 dage for ikke-varetægtsfængslede og 3 måneder og 14 dage for varetægtsfængslede. Undersøgelsen er omtalt i Juristen, 1980, side 241.

Vedrørende en undersøgelse fra kriminalpolitiet i Århus af voldssager, anmeldt i 1984, kan henvises til besvarelsen af spørgsmål 48.

Det er i øvrigt Justitsministeriets opfattelse, at såfremt der varetægtsfængsles efter den foreslåede nye regel, bør dette indebære, at politiet og anklagemyndigheden prioriterer efterforskningen så højt, at der i mange tilfælde vil kunne afsiges dom i sagen i 1. instans inden for det tidsrum, som bestemmelsen sammenholdt med proportionalitetsreglen i § 762, stk. 3, giver mulighed for.

Spørgsmål 46:

Der anmodes om ministerens kommentar til Østre Landsrets og Københavns politis hørings svar. I den forbindelse ønskes specielt gerne ministerens vurdering af påstanden om, at der vil opstå et spænd imellem den gældende retshåndhævelsesarrestbestemmelse og den nu foreslåede, herunder i sager, hvori der indgår vold som f.eks. voldtægt og røveri og ulovlig tvang.

Svar:

1. I udtalelsen fra Præsidenten for Østre Landsret anføres, at der kan være betydelig vanskelighed ved på det grundlag, der foreligger under et grundlovsforhør, at bedømme den konkrete forskyldte straf, og at det tillige må anses for uheldigt, at landsretten under eventuel kære af spørgsmålet om varetægtsfængsling vil være tvunget til at skulle tage

stilling til strafudmålingsspørgsmålet i en endnu for byretten verserende straffesag.

Efter den foreslåede nye bestemmelse er det bl.a. en betingelse, at mistanken om det påsigtede forhold er særlig bestyrket. Bestemmelsen kan således ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor der anses at foreligge tvivl om det faktiske hændelsesforløb vedrørende voldsudøvelsen og skyldvurderingen i den forbindelse.

I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en tilståelse, hvis rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, er det for at tilvejebringe et grundlag for en sådan bedømmelse derfor i almindelighed nødvendigt, at der foretages grundige afhøringer ikke blot af den formodede gerningsmand, men også af ofret og eventuelle andre vidner, ligesom der må indhentes nærmere lægelige oplysninger om eventuelle skaders omfang. I nogle tilfælde vil disse krav til bevisstilvebringelsen kunne medføre, at politiet må undlade straks at anholde den formodede gerningsmand eller løslade den pågældende inden for 24 timer efter anholdelsen, medmindre der findes grundlag for at begære anholdelsen opretholdt efter retsplejelovens § 760, stk. 4.

Når disse beviskrav er opfyldt, vil det – som anført i lovforslagets bemærkninger pkt. 6 – efter Justitsministeriets opfattelse normalt ikke volde domstolene vanskeligheder at skulle tage stilling til, hvorvidt lovovertrædelser kan ventes at ville medføre en ubetinget fængselsstraf på mindst 60 dage, idet der i de sager, hvor varetægtsfængsling vil kunne komme på tale efter lovforslaget, foreligger en ret fast udmålingspraksis. I lovforslagets bemærkninger er der nærmere redegjort for de tilfælde af grov vold, der vil kunne være omfattet af lovforslaget.

Endelig kan der peges på, at domstolene – og altså også landsretten i forbindelse med kæremål – allerede efter den gældende bestemmelse i § 762, stk. 2, skal bedømme den konkrete forskyldte straf.

2. I høringsvaret fra Præsidenten for Østre Landsret og Politidirektøren i København udtales – i øvrigt på linje med høringsvarene fra Københavns Byret, retterne i Århus og Ålborg samt Politifuldmægtigforeningen – at det må anses for betænkeligt, at den foreslåede bestemmelse giver mulighed for varetægts-